

Läheisen äkkikuoleman kohdanneet jäävät usein vaille tukea

Huhtikuussa järjestettävä Surukonferenssi käsittelee äkkikuolemaa yhteiskunnassa.

Äkkikuolema on tilanne, jossa läheinen jää usein yksin surun kanssa, koska hoitosuhteita ei ole ehditty luomaan.

Äkkikuolemalla tarkoitetaan mm. menehtymistä henkirikoksen, tapaturman tai itsemurhan kautta, kohtukuolemia tai vaikka koronakuolemia. Surututkija **Anna Liisa Aho** Tampereen yliopistosta sanoo, että äkkikuolemaa kohdanneita läheisiä tuetaan heikosti yhteiskunnassa.

”Esimerkiksi saattohoidossa hoitosuhteet on luotu aikaisemmin, mutta äkkikuolemaan läheinen tai terveydenhuollon henkilökunta eivät ole voineet varautua. On keskeinen ongelma yhteiskunnassa, että terveydenhuollon ammattilaisetkaan eivät osaa suhtautua äkkikuolemiin ammattitaitoisesti.”, Aho sanoo.

Äkkikuolemaa käsittelevä Surukonferenssi järjestetään 21.-22. huhtikuuta Tampereella. Konferenssiin on mahdollisuus osallistua myös etäyhteydellä. Torstaina kriisi- ja traumatyötä pitkään tehnyt psykoterapeutti **Sirpa Tapio** luennoi äkillisesti läheisensä menettäneiden kohtaamisesta kriisityössä. Perjantaina kuolemansyyn- ja väkivaltarikostutkinnan opettaja **Marko Lehtoranta** puolestaan avaa, millaista on kuolinviestin vieminen poliisin virkatehtävänä. Perjantaina tieteellisessä sessiossa käsitellään myös pandemian vaikutuksia itsetuhoisuuteen uuden tutkimuksen valossa.

Harva tutustuu hautajaisjärjestelyihin etukäteen

Anna Liisa Ahon mukaan menetyksen kohdannut nykyihminen on usein surun lisäksi ymmällään kuolemaan liittyvistä käytännön asioista. Siksi surukonferenssissa on haluttu nostaa käytännön järjestelyt omaksi luentoteemakseen. Ennen oppi tuli läheltä, kun kuolevia hoidettiin kotona, ja lapsikuolemia tapahtui melkein joka torpassa

”Ihmiset eivät enää nykyään tiedä, mitä pitää tehdä, kun läheinen kuolee. Monet lukevat monenlaisia self help -oppaita, mutta harva tutustuu hautausjärjestelyihin etukäteen”, Aho sanoo.

Torstain toisessa luennossa lakimies **Laura Backström** kertoo järjestelyistä ja lakisääteisistä velvoitteista, kuten kuolinpesän selvittämisestä, perunkirjoituksesta ja perinnönjaosta.

Lisäksi konferenssin tieteelliset sessiot koskevat mm. kohtukuolemaa ja keskenmenoa, surevan kohtaamista työelämässä sekä sairaalapapin työssä. Perjantain viimeisessä luennossa apulaisprofessori Johanna Sumiala käsittelee aihetta kuolema mediassa.

Surukonferenssin tavoitteena on lisätä tietoutta surusta ja surevan tukemisesta sekä tuoda esille suomalaista kuolemaan liittyvää tutkimustietoa. Konferenssi kokoaa yhteen surevia kohtaavia ammattilaisia, tutkijoita, opiskelijoita ja itse menetyksen kokeneita eri puolelta Suomea.

Surukonferenssiin voi osallistua ilmoittautumalla osoitteessa www.surut.fi.

Lisätiedot medially:

Terhi Kantanen
terhi.kantanen@huoma.fi
050 401 2230

Anna Liisa Aho
Surututkija, TtT, yliopistonlehtori (TAU)
annaliisa.aho@tuni.fi
044 040 7066